

JANUARI 1984

de

VERSCHIJNT MAANDELIJKS

EGHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

1984

Waar gaan wij in vredesnaam naartoe?

Op komst:

EUROPA TUSSEN OOST EN WEST!

Gene H. Hogberg

Er zijn ontwikkelingen aan de gang die het politieke landschap van Europa spectaculair zullen wijzigen.

Soms kan een onverwachte, ontstellende ontwikkeling de loop van de geschiedenis helpen veranderen.

Zo'n „donderslag uit heldere hemel” deed zich voor op 1 septem-

De in Amerika vervaardigde 747 jumbo jet was boven gevoelige militaire zones in het verre oosten van de Sovjet-Unie bij Japan en Korea uit de koers geraakt.

Wekenlang was de wereld verbijsterd over de actie die een einde maakte aan vlucht 007 van Korean Airlines. Verzekeringen van Moskou dat het vliegtuig bezig was aan een Amerikaanse spionagevlucht over het „heilige territorium” van de Sovjet-Unie en dat zijn straaljagerpiloten onder vergelijkbare omstandigheden opnieuw zo zouden handelen, gaven nieuw voedsel aan de toenemende spanningen tussen Oost en West.

Invloed op Europa

Het neerschieten van het Koreaanse vliegtuig heeft veel politiek stof opgewoeld. Het heeft de betrekkingen tussen Washington en Moskou verhard. En het heeft ertoe geleid dat het omstredden plan van de NATO om in West-Europa nieuwe wapens te installeren, nu zonder twijfel volgens het opgestelde schema zal worden uitgevoerd.

Een tijd lang leek het erop of de sterke publieke oppositie tegen de plaatsing van de Pershing II en de

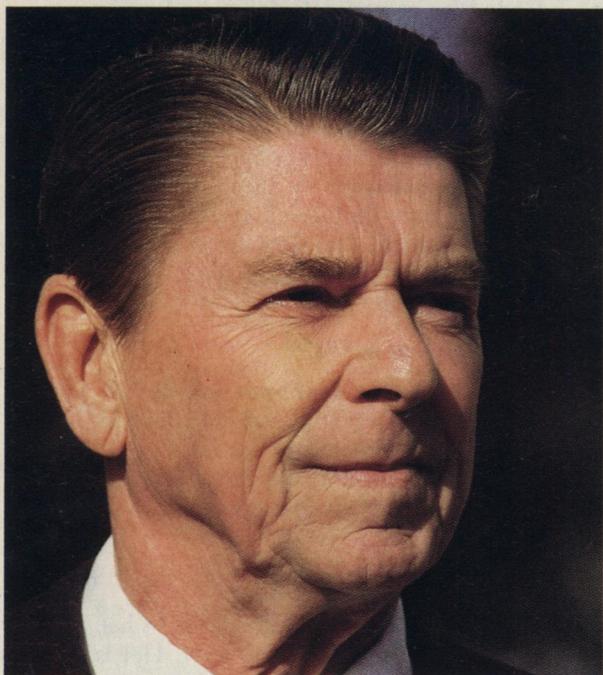
kruisraketten — de nieuwe generatie NATO-wapens die een tegenwicht moeten vormen tegen de SS-20 raketten voor de middellange afstand van de Sovjet-Unie — in sommige landen van Europa die een sleutelpositie innemen zoals bijv. West-Duitsland, succes zou hebben. Maar de stootkracht van de anti-nucleaire vredesbeweging is aanmerkelijk verzwakt door de ramp met het verkeersvliegtuig.

Koude oorlog met woorden

De kwestie van de Europese nucleaire strijdmacht voor de middellange afstand („Intermediate Nuclear Forces”, INF) heeft tot een aantal van de scherpste woordenwisselingen geleid die zich de afgelopen jaren tussen Washington en Moskou hebben voorgedaan.

In september gaf Sovjet-president Yuri Andropov een bijzonder venijnig antwoord op een toespraak die de Amerikaanse president Ronald Reagan in de Verenigde Naties had gehouden.

In zijn toespraak had Reagan de Sovjets nieuwe concessies op het gebied van de „Euroraketten” aangeboden. Maar Andropov was niet onder de indruk; hij zei dat wat de Verenigde Staten bij de INF-besprekingen in Genève naar voren hadden gebracht inzake het brandende probleem van het terugdringen van het nucleaire arsenaal in Europa, niet meer was dan „geklets”. De jongste concessies van Reagan kwamen volgens hem neer op

ATLAN — SYGMA

Een vastberaden politiek van de V.S. ter verdediging van West-Europa dwingt de Sovjets ertoe hun Europese politiek nader te bezien.

ber 1983 toen een Koreaans verkeersvliegtuig met 269 passagiers aan boord door een Sovjet-gevechtsvliegtuig werd neergeschoten.

“Gij zult niet!”

Herbert W. Armstrong

Zijn de Tien Geboden negatief en daarom een verkeerde vorm van wetgeving?

Wij horen vaak hoe de fundamentele Morele Wet door theologen en onderwijskundigen wordt betwist als negatief en daarom uit de tijd. De Schenker ervan wordt vaak gezien als een strenge, vertoornde God, die woedend tegen ons zegt: „GIJ ZULT NIET!” Dit wordt voor de moderne, vooruitstrevende, verlichte mens als ongewenst beschouwd. De Tien Geboden zouden, volgens hen, positief moeten zijn, niet negatief.

De moderne mens denkt dat hij een peil van rationeel denken, van kennis bereikt heeft dat hoger is dan dat van God of Gods Wet. Natuurlijk is Gods waarheid, wanneer wij haar begrijpen, de meest positieve religie of filosofie die er bestaat — zij rekent af met de angst! Het is de weg van geloof!

Maar is de negatieve vorm „Gij zult niet” dan verkeerd voor de hedendaagse jeugd? Is deze achterhaald bij het ontwikkelen van karakter? Moet een volmaakte wet toegevend zijn en alleen bevatten wat wel mag, en niet wat niet mag?

Laten wij even stilstaan bij wat er bedoeld wordt met karakter.

Karakter — dat wil zeggen, zuiver karakter — is gedefinieerd als 1) het leren kennen van de werkelijke waarden, in tegenstelling tot de valse — de goede, in plaats van de verkeerde weg; 2) het uit eigen vrije wil kiezen het goede te doen in plaats van het verkeerde; 3) het vergroten van de wilskracht door inderdaad te doen wat goed is in plaats van wat verkeerd is.

Wanneer de ware kennis eenmaal verkregen is en de juiste beslissing genomen, houdt karakter dus zelfdiscipline in. Een werkelijk ontwikkeld persoon is iemand met zelfdiscipline.

Wat houdt deze zelfdiscipline nu in?

Twee dingen: 1) zelfbeheersing om de lagere impulsen en driften in de menselijke natuur te weerstaan — het zelf weerhouden van verlangens, impulsen, gewoonten of gebruiken die tegengesteld zijn aan de juiste levenswijze; en 2) aansporing van het zelf of het vastbesloten initiatief om zichzelf te brengen tot die dingen die gedaan moeten worden. Met andere woorden, het zuivere karakter in actie bezit een positief en een negatief element.

Veronderstel dat men het negatieve element verwerpt als verkeerd en iets dat volledig moet worden verwaarloosd. Veronderstel dat men alleen het

positieve element toepast. Men dwingt zichzelf tot de positieve dingen die gedaan moeten worden, maar legt zichzelf niet de zelfbeheersing op om die dingen na te laten die niet moeten worden gedaan uit gewoonte, impuls, verlangen of de gebruiken van anderen. Omdat de menselijke natuur is wat die is, zal de natuur van een dergelijke persoon hem voortdurend in de verkeerde richting duwen. Zo wordt zijn karakter vernietigd. Hij is uit zijn evenwicht en leeft in een hopeloze wereld van toegevendheid.

Wij vinden in de natuur zowel het positieve als het negatieve. Elektriciteit doet haar werk met behulp van zowel een positief als een negatief element. Elementen zijn basen of zuren. De levende wezens en dingen op deze wereld zijn mannelijk of vrouwelijk. Er zijn zonden door nalatigheid en door actie.

Wij lezen regelmatig over de jammerlijke, zwakke pogingen van iemand die in zijn onwetende egotisme denkt dat hij wijzer is dan God, en zijn idee van tien positieve geboden uiteenzet. Tien „Gij zult's” en geen enkel „Gij zult niet”. En wat hebben we dan? Hoeveel karakter zou door een dergelijke lijst „geboden” worden voortgebracht?

Net zoveel karakter als de hoeveelheid licht die een lamp zou produceren

Liefde, huwelijk en sex!

Ronald D. Kelly

Het is belangrijk om de juiste volgorde aan te houden.

De drie belangrijkste ingrediënten voor een geslaagd huwelijk zijn op afschuwelijke wijze misbruikt.

Sommigen worden verliefd en trouwen nooit. Anderen trouwen, maar zijn niet verliefd. Miljoenen mensen experimenteren met sex zonder zelfs maar verliefd te zijn. Weer anderen zijn verliefd en getrouwd, maar kennen niet het belang van een gezonde, goede seksuele relatie.

Er schijnen niet veel mensen te zijn die deze drie dingen — liefde, huwelijk en sex — in de juiste volgorde samenbrengen.

Liefde om een relatie op te bouwen

Bijna iedereen heeft weleens een gevoel gehad waarvan hij of zij dacht dat het liefde was maar dat later geen echte liefde bleek. Dit is u waarschijnlijk het eerst overkomen in de vroege tienerjaren, toen u zich voor het eerst aangetrokken voelde tot iemand van de andere sekse.

U had een vreemd, tintelend, opgewonden gevoel dat maar niet weg wilde gaan. U voelde zich alsof u op wolken

liep. En u had wel de hele nacht kunnen dansen.

Later kwam u misschien tot het besef dat dit helemaal geen liefde was. Uw ouders probeerden u duidelijk te maken dat het 'kalverliefde' was. Het was slechts verliefdheid.

Misschien heeft u deze gevoelens van „liefde” zelfs wel drie of vier of meer keren gehad — en iedere keer dacht u dat dit nieuwe gevoel de echte altijdurende liefde was.

Helaas maken duizenden mensen afschuwelijke fouten doordat zij niet weten hoe zij tijdens de adolescentie met hun gevoelens moeten omgaan. Dit leidt vaak tot seksuele omgang vóór het huwelijk. En dat leidt vaak weer tot zwangerschap — en miljoenen buiten-echtelijke kinderen per jaar.

Anderen, die hun gevoelens van „liefde” verkeerd interpreteren, nemen vroegtijdig de sprong naar het huwelijk. Een hoog percentage van hen die trouwen en niet scheiden is niet echt gelukkig. Zij blijven bij elkaar om de kinderen of om religieuze of financiële redenen. Zij ontdekken dat zij helemaal niet echt van elkaar houden.

Hoe triest.

En het is natuurlijk erg verwarrend hoe en wanneer wij de seksuele relatie in dit beeld moeten passen. Onze

„bevrijde” maatschappij geeft ons het signaal dat wij wanneer, hoe, om welke reden en op welke manier dan ook sex moeten bedrijven. „Tolerantie” is het trefwoord van deze tijd.

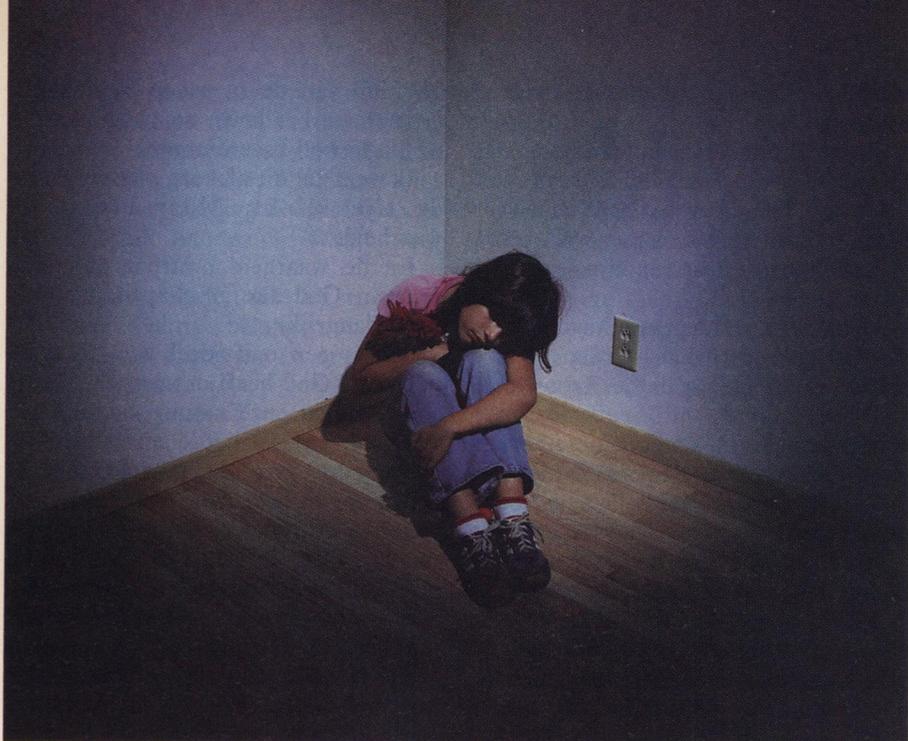
De door God gegeven formule voor geluk en succes in het huwelijk wordt gewoonlijk totaal genegeerd. Deze formule is de titel van dit artikel. Liefde voelen, trouwen en een gezonde seksuele relatie hebben. U kunt geen huwelijk opbouwen zonder liefde. En sex zou nooit buiten het huwelijk bedreven mogen worden.

Maar wat is liefde?

Als u een enkel woord zou moeten kiezen om God te omschrijven zou 'LIEFDE' het beste woord zijn. De apostel Johannes verklaarde het: „... want God is liefde” (1 Joh. 4:8).

Door hetgeen God is en hetgeen God doet, kunnen wij het diepe en betekenisvolle gevoel begrijpen dat liefde wordt genoemd.

De liefde van God kwam het meest tot uiting door het laatste geschenk dat Hij de mensheid gaf: „Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe” (Joh. 3:16).

MAL FINCH — PT

KINDEREN VAN GESCHEIDEN OUDERS

Dan C. Taylor

Een oplossing voor een van de snelst toenemende tragedies van deze tijd.

Echtscheiding houdt veel meer in dan een onplezierig levensfeit. Voor hen die hebben ondervonden wat het betekent om een huwelijk te zien stranden, is het een ware nachtmerrie.

In weerwil van de pijn en het leed die een scheiding kan teweegbrengen, beweegt het aantal mislukte huwelijken zich echter nog steeds in stijgende lijn. Wanneer

zullen wij ooit leren wat wij elkaar aandoen?

De aantallen slachtoffers zijn enorm. Miljoenen levens zijn verwoest. Ouders die onverzoenlijk tegenover elkaar zijn komen te staan en die een echtscheiding hebben doorgemaakt, weten hoe traumatisch dat alles kan zijn. Daar komt nog bij dat de aard van het rechtssysteem soms nog meer vijandigheid tussen de scheidende partners teweegbrengt.

Als de ouders niet erg voorzichtig te werk gaan, komt het belang van de

kinderen in het echtscheidingsgebeuren vaak op de tweede plaats. Veel ouders die de gevangenen zijn geworden van de emoties van een langdurige gerechtelijke strijd, kunnen vergeten hoe diep de wonden zijn die bij hun kinderen worden geslagen.

Hoe reageren kinderen op een echtscheiding? Hoe zal deze hun leven beïnvloeden? Hoe kunt u, als gescheiden ouder, uw kinderen helpen zich aan te passen aan de levensomstandigheden van een éénouder gezin? Bestaat er voor hen uitzicht op een rooskleuriger toekomst?

Scheiding en kinderen

Geen twee kinderen reageren precies gelijk op het uiteengaan van hun ouders, maar er bestaat een aantal typerende reacties.

Voor kinderen betekent echtscheiding een tijd van verwarring en hulpeloosheid. Zij verliezen het gevoel dat zij hun leven in de hand hebben en zij zijn bang voor het stuklopen van hun relatie met hun ouders.

Als gevolg van al het rumoer dat door een scheiding wordt veroorzaakt, hebben veel kinderen en ook volwassenen moeite om de slaap te vatten, om zich te concentreren of zelfs maar hun lichaamsfuncties onder controle te houden.

Hun gemoedsstemming kan radicaal zwenken van een zich volledig terugtrekken tot venijnig agressief zijn. En er is een allesdoordringend gevoel van eenzaamheid en neerslachtigheid.

De vraag waar bij kinderen alles om draait, is „wat zal er van mij terecht komen?” Maar niet al hun gedachten betrekken zich op het eigen lot. Zij maken zich ook zorgen over hun ouders. „Waar zal vader nu gaan wonen?” „En wie zal nu voor moeder zorgen?”

Ook denken kinderen vaak dat zij de oorzaak zijn van de scheiding van hun ouders, waardoor zij met een zwaar schuldgevoel worden belast. Keith Black van de „Child Guidance Clinic” in Winnipeg, in de Canadese staat Manitoba, merkt hieromtrent op: „Ik heb met veel kinderen van gescheiden of uit elkaar gegane ouders gesproken, en ze blijven zich maar afvragen of ze zelf schuldig zijn.”

Kleine kinderen hebben vooral problemen doordat hun begrip van de toestand maar heel oppervlakkig is, terwijl hun gevoelens ten aanzien van de toestand toch veel dieper gaan dan

De ECHTE WAARHEID

Zijn er nieuwe middeleeuwen op komst?

Michael A. Snyder

Komt de nachtmerrie van Orwell op ons af terwijl de kalender overgaat op 1984?

De gebeurtenissen van deze tijd veranderen ten kwade. Heeft u er weleens over nagedacht *waarom* bijna geen enkele wereldleider de oorzaken van de huidige problemen kent — en hun oplossingen?

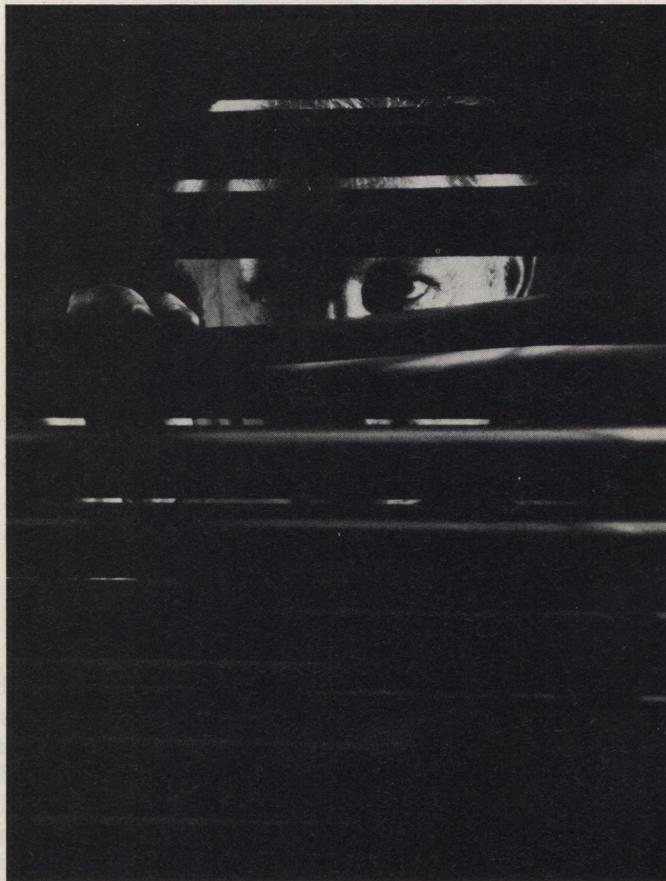
Een boek dat de wereld schokte

In de donkere dagen van de Tweede Wereldoorlog vertrouwde iemand die wij vandaag kennen als George Orwell aan het papier toe wat volgens zijn overtuiging de uiteindelijke „prestatie” van de mensheid zou zijn.

Zijn boek droeg de naam van het nieuwe kalenderjaar: 1984. De bestseller van Orwell (zijn werkelijke naam was Eric Blair), 1984, hield de fantasie van vele lezers in zijn greep en is sindsdien synoniem met uitzonderlijke mentale en psychische onderdrukking.

Orwell werd geboren in de Derde Wereld. Hij werd opgevoed in armoede. Ondanks zijn nederige start werkte hij hard en begon zijn literaire grootheid algemeen erkend te worden — toen hij voortijdig stierf.

Was de waarschuwing van Orwells 1984 voor nieuwe, verschrikkelijke,

PT/FOTO

donkere middeleeuwen een waarachtig, menselijk inzicht in de laatste fasen van de beschaving van deze wereld? Laten wij, al lezend in zijn boek, eens kijken.

Het boek van George Orwell speelt in Engeland. Daar heerst in 1984 een extreme socialistische filosofie over de Verenigde Staten, Latijns-Amerika en wat eens het Britse imperium was. Orwell geeft een levendige beschrij-

ving van een negatief utopia — een rijk dat de hele wereld omvat en waarin de mensheid tot slaaf gemaakt wordt in plaats van te worden bevrijd.

Zoals blijkt, had deze slaven-filosofie haar oorsprong niet in Engeland. Maar laten wij toch de lijn van het verhaal volgen. Tegen deze achtergrond plaatste Orwell zijn nu legendarische figuur Winston Smith. Smith is een kalend lid van de ENGSOC (samentrekking van Engels Socialisme). In de roman beraamt Winston Smith een halfslachtige, pathetische, ondoeltreffende opstand tegen „Grote Broer”, de symbolische leider van de onderdrukkende maatschappij.

De opstand van Winston Smith mislukt volkomen.

Het boek eindigt met Winstons volledige onderwerping aan de filosofie van ENGSOC. „Alles kon waar zijn”, denkt hij uiteindelijk

met zijn gebroken geest. „De zogenaamde natuurwetten waren nonsens”, mompelt Winston. „Een gebeurtenis, die in alle geesten plaats vindt, vindt inderdaad plaats.”

Een ernstige waarschuwing?

1984 is geen prettige lectuur. Vele mensen zijn erdoor geschokt in hun vertrouwen in het vermogen van de mensheid om te overleven en het goede

Gevangen in een val van schulden?

Bijna iedereen is tegenwoordig verwickeld in een strijd om de eindjes aan elkaar te knopen. Maar hier is hulp. Ons gratis boekje *Het einde van uw financiële zorgen* toont de oorzaak achter persoonlijke financiële problemen en laat u zien hoe u deze kunt oplossen. Schrijf om een gratis exemplaar van dit boekje. Vermeld a.u.b. bij al uw aanvragen het nummer van uw adresstrookje.

